

Pięć spraw ważnych dla nastoletnich kirgiskich aktywistek

8 lutego 2015

Devochki-Activistki (dziewczyny aktywistki) z Kirgistanu mają od 13 do 17 lat. Walczą na rzecz równości, sprawiedliwości i różnorodności w środowisku niesprzyjającym prawom kobiet.

Jednym z kluczowych elementów ich projektu jest blog, na którym publikują listy od dziewcząt pochodzących z regionów Kirgistanu zdominowanych przez kulturę patriarchalną.

Oprócz bloga, Devochki-Activistki wyrażają swoją chęć uczestniczenia na równych zasadach w kirgiskim społeczeństwie także poprzez sztukę, poezję czy muzykę. Zachęcają młodych ludzi do zaangażowania się w ruch na rzecz równości płci HeForShe. Chcą też sprawić, żeby dziewczęta i chłopcy mieli w jednakowym stopniu dostęp do edukacji, sportu i opieki zdrowotnej.

W tym tygodniu Global Voices spotkało się z Aishoolą Aisaevą (17 l.), żeby dowiedzieć się, jakie problemy motywują Devochki-Aktivistki do kontynuowania działań w kraju.

„Ludzie myślą, że feminizm polega na nienawidzeniu mężczyzn – mówi Aisaeva – a chodzi o przeciwstawianie się przemocy”.

SPRAWA 1: EDUKACJA

Aishoola Aisaeva: Edukacja jest w Kirgistanie ważnym zagadnieniem, zwłaszcza dla dziewcząt. Po obozach młodzieżowych, które organizowałyśmy w 2013 roku, zaczęłyśmy poruszać tę kwestię na forum i zdałyśmy sobie sprawę, że, jeśli chodzi o edukację, rodzice raczej wolą wspierać swoich synów, niż córki.

Szkoły używają przestarzałych, patriarchalnych podręczników w większości napisanych przez mężczyzn. Książki te uczą jedynie o roli mężczyzn w historii i społeczeństwie Kirgistanu, ignorując istnienie kobiet.

Oto fragment listu, który wysłała do nas dziewczyna mieszkająca w prowincji Chui otaczającej stolicę kraju, Biszkek: „Po szkole nigdy nie wychodzę z domu. I nie widzę niczego nowego, każdy dzień jest taki sam: sterty brudnych naczyń, sprzątanie, pranie, pilnowanie dzieci. To mnie wyczerpuje i potem nie mam sił na odrabianie pracy domowej” – J., 16 lat

Niestety, nie wszystkie dziewczęta w Kirgistanie mogą zdobywać potrzebną wiedzę. Niektóre chodzą do szkoły, a inne – nie.

Posługujemy się sztuką i graffiti, a także organizujemy pokazy filmowe, żeby podzielić się doświadczeniem z innymi nastolatkami. Na naszym blogu zamieszczamy informacje o znanych kobietach naukowcach, odkrywczyniach i kobietach zajmujących się polityką

Chcemy zainspirować inne dziewczyny pokazując im, że kobiety mogą studiować przedmioty ścisłe i angażować się w politykę. Kobiety mogą odegrać dużą rolę dla przyszłości naszego kraju, musimy tylko zachęcić więcej dziewcząt, żeby kształciły się i były zaangażowane.

SPRAWA 2: RÓŻNORODNOŚĆ

AA: Wszystkie jesteśmy różne. Pochodzimy z różnych szkół, miejscowości i grup wiekowych. Są wśród nas dziewczyny z ulicy, dziewczyny nieheteroseksualne, niepełnosprawne i te, które doświadczyły przemocy, nienawiści, niesprawiedliwości i dyskryminacji.

Kiedy zaczęłyśmy same zbierać nasze historie, zrozumiałyśmy, jak różne jesteśmy i jak różne są nasze życia. Wszystkie jednak potrzebujemy miejsca, w którym będziemy rozumiane i

wspierane.

„Uczyłam się w miasteczku (nie mogę powiedzieć, gdzie dokładnie mieszkałam). Moja ciotka jest dobra i uprzejma, tak samo jak jej córka. Najstraszniejsze było to, że stale doznawałam molestowania seksualnego, przemocy fizycznej i psychicznej ze strony jej synów i mojego wujka. Mówili, że robią to, ponieważ jestem dziewczynką. Codziennie płakałam, bo nic nie mogłam z tym zrobić, nikt by mi nie uwierzył. Tak wyglądało moje dzieciństwo. W tamtym czasie chciałam popełnić samobójstwo” – A., 16 lat.

SPRAWA 3: ZDROWIE

AA: Promujemy zdrowie reprodukcyjne, ponieważ wiedza o naszych prawach związanych ze zdrowiem jest dla nas bardzo ważna. Ta kwestia zawsze jest poruszana na naszych obozach, konferencjach i spotkaniach. Chcemy, żeby dziewczęta wiedziały więcej na ten temat i same podejmowały decyzje dotyczące ich ciał.

„Jestem już wystarczająco dorosła, żeby decydować o swoim ciele. Chcę przez to powiedzieć, że jest ono moją własnością. Czemu więc wszyscy decydują za mnie, jak mam się ubierać, co robić, a czego nie robić z moim ciałem?! Chcę wymodelować sobie brwi i ściąć włosy, ale starsi bracia mi na to nie pozwalają” – J., 15 lat.

SPRAWA 4: SYMBOLICZNE PRAWO GŁOSU

AA: Uczestniczyłyśmy kiedyś w forum dotyczącym przemocy wobec kobiet, ale siedziałyśmy z tyłu sali, mimo, że temat był związany z problemami dziewcząt. Pozostali uczestnicy byli dorośli, a dyskutowali o kwestiach dotyczących nastolatków. Kiedy dano nam możliwość zabrania głosu, poprosiłyśmy ich, żeby rozejrzeli się dookoła i opowiedzieli na pytanie: czemu to nie my dyskutujemy o naszych problemach? Uwzględnili nas na liście, ale nie traktowali poważnie tego, co mówiłyśmy.

To jest problem. Społeczeństwo myśli, że nie możemy same wypowiadać się w swoim imieniu, a to dlatego, że nikomu nie przyjdzie do głowy, żeby w pierwszej kolejności o naszych problemach rozmawiać właśnie z nami.

SPRAWA 5: RÓWNOŚĆ

AA: Jednym z głównych celów kirgiskich dziewczyn aktywistek jest równość. Równość płci dotyczy każdego i chcemy, żeby dziewczęta i chłopcy mieli w nią wkład i razem ją promowali.

Dostajemy historie od dziewczyn, które doświadczają nierówności i dyskryminacji. Dziewczęta mówią nam, że nie mogą robić tego, co chcą, ponieważ nie są chłopcami i społeczeństwo od dzieciństwa wtłacza je w te stereotypy. Poniższy fragment pochodzi z listu od dziewczyny, która chciała śpiewać „Manas”, tradycyjny kirgiski epos opowiadający o mitycznym królu wojownika.

„Jestem Manaschi (osoba recytująca „Manas”), odkąd skończyłam 3 lata. Kiedy byłam dzieckiem, wszyscy myśleli, że to świetnie – uznawali wszystkie dzieci za równe. Jednak kiedy podrosłam, okazało się, że starsze dziewczynki mają o wiele trudniej. Kiedy miałam 9 lat, wszyscy zaczęli mówić mi, że mam wypełniać tradycyjne role.. W ten sposób na jakiś czas przerwałam moje ulubione zajęcie – opowiadanie. Wtedy pogodziłam się z tym, że jestem dziewczyną” – K., 13 lat.

Autorstwo: Chris Rickleton

Tłumaczenie: Michalina Adamska

Źródło: [Global Voices](#)